

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 januari 2005

om Rivesaltes-planen och de skattelikhande avgifterna CIVDN, som Frankrike infört

[delgivet med nr K(2005) 50]

(Endast den franska texten är giltig)

(2007/253/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

efter att i enlighet med nämnda artikel ⁽¹⁾ ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Till följd av ett klagomål gjorde Europeiska kommissionen förfrågningar om de åtgärder som behandlas i det här beslutet hos de franska myndigheterna genom skrivelser av den 19 juli 1999, den 16 december 1999, den 24 augusti 2000 och den 9 december 2000. Frankrike svarade kommissionen genom skrivelser av den 19 augusti 1999, den 24 februari 2000 och den 25 januari 2001. Kommissionen träffade de franska myndigheterna den 26 januari 2000 och en delegation från CIVDN ("Comité interprofessionnel des vins doux naturels" – den branschövergripande kommittén för naturligt söta viner) den 31 mars 2000.
- (2) Eftersom åtgärderna genomförts utan kommissionens förhandsgodkännande har de registrerats som icke-anmält stöd, med nummer NN 139/2002.

- (3) Genom en skrivelse av den 21 januari 2003 underrättade kommissionen Frankrike om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende detta stöd.
- (4) Kommissionens beslut att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾. Kommissionen uppmanade de andra medlemsstaterna och berörda tredjeparter att inkomma med synpunkter på stöden i fråga.
- (5) De franska myndigheterna översände sina synpunkter i skrivelser av den 16 och 18 juni 2003. Kommissionen har tagit emot synpunkter från den klagande, vilka vidarebefordrades till de franska myndigheterna i en skrivelse av den 6 augusti 2004. De franska myndigheterna svarade i sin tur genom en skrivelse av den 10 september 2004.

II. BESKRIVNING

1. RIVESALTES-PLANEN

- (6) CIVDN beslutade 1996 att vidta åtgärder för omställning av vinodlingar. Genom röjning och återplantering av kvalitetsdruvor skulle en del av produktionen av naturligt söta viner i Pyrénées-Orientales ersättas för att råda bot på den strukturella kris som denna produktion drabbats av och som tog sig uttryck i ständigt minskade avsättningsmöjligheter. Syftet med stödet var att finansiera en kvalitetsförbättring av vindruvssorterna i regionen. Stödet upphörde helt den 1 augusti 2000.

⁽¹⁾ EUT C 82, 5.4.2003, s. 2.

⁽²⁾ Se fotnot 1.

(7) För att genomföra omställningsplanen (Rivesaltes-planen) kunde producenterna i regionen få två typer av stöd:

- Ett arealuttagsbidrag per hektar som finansierades genom en branschövergripande avgift.
- Ett hektarstöd som finansierades genom budgetmedel från staten och lokala myndigheter för att täcka en del av de egentliga kostnaderna för omställningen.

1.1 AREALUTTAGSBIDRAGET

(8) Genom beslut 96-1 av den 5 juli 1996 inrättade CIVDN för kontrollerade ursprungsbeteckningar en branschövergripande avgift som skulle finansiera omställningsplanen för "Rivesaltes" och "Grand Roussillon".

(9) Avgiften, 50 franska franc (³) per hektoliter som producerades i Pyrénées-Orientales, där de berörda naturligt söta vinerna produceras, var avsedd att finansiera utbetalningen av ett bidrag (för arealutttag) för varje skifte där man 1995 producerade vinerna "Rivesaltes" eller "Grand Roussillon" och där bordsvin eller lantvin skulle produceras från och med skördeåret 1996 till och med skördeåret 2000. Den uppburna avgiften gick till en särskild fond.

(10) Bidraget beviljades i praktiken de producenter som förbundet sig att inte använda någon av de kontrollerade ursprungsbeteckningarna "Rivesaltes" eller "Grand Roussillon" under en femårsperiod. Bidraget skulle kompensera för inkomstbortfall till följd av prisseffekterna av att de bägge beteckningarna inte längre kunde användas. Bidraget förutsatte inte att produktionen skulle läggas ned eller minskas, utan var enbart en kompensation för att produktionen användes utan den kontrollerade ursprungsbeteckningen. Syftet var således att snabbt minska försäljningen av vin med kontrollerad ursprungsbeteckning.

(11) Bidraget för arealutttag var 5 000 franc årligen per uttagen hektar. Stödberättigande skiften fick inte längre bidrag från och med det år då produktionen ställdes om.

(12) Kommissionen har inte fått någon information om det totala stöd som betalats ut inom ramen för den här åtgärden. Det har inte lämnats någon information om inkomsterna från den branschövergripande avgiften och inte heller om hur många hektar som omfattats av åtgärden.

1.2 OMSTÄLLNINGSTÖDET

(13) Enligt de franska myndigheterna omfattades 3 250 hektar av den plan som godkändes 1996 för omställning av odlingen för produktion av vin med den kontrollerade ursprungsbeteckningen "Rivesaltes": 1 250 hektar för produktion av "Muscat de Rivesaltes", 1 000 hektar för produktion av "Côtes du Roussillon" och "Côtes du

Roussillon Villages" (sorterna Syrah, Mourvèdre, Roussanne, Marsanne och Vermentino) och 1 000 hektar för produktion av lantvin av särskilda druvor (bland annat sorterna Chardonnay, Cabernet och Merlot).

(14) Som stöd för planen accepterade de franska myndigheterna att bidra med 111 miljoner franc enligt följande: 85 miljoner franc via Office national interprofessionnel des vins och 26 miljoner franc från lokala myndigheter (Languedoc-Roussillon och Conseil Général i departementet Pyrénées-Orientales).

(15) Inom ramen för stödet skulle 25 000 franc/hektar gå till omställning till den kontrollerade ursprungsbeteckningen "Muscat de Rivesaltes", och 40 000 franc/hektar till omställning till den kontrollerade ursprungsbeteckningen "Côtes du Roussillon Villages" och lantvin.

(16) Enligt de franska myndigheterna kunde de faktiska kostnaderna för omställningen i regionen beräknas uppgå till 110 000 franc/hektar. Myndigheterna bekräftade att omställningsplanerna till stor del genomförts (2 350 hektar av de 3 250 hektar som planerats).

(17) Den totala kostnaden för den genomförda omställningen uppgick enligt de franska myndigheterna till 258,5 miljoner franc (39,4 miljoner euro). De offentliga myndigheterna bidrog med 75,250 miljoner franc (11,01 miljoner euro) av de 111 miljoner franc (16,9 miljoner euro) som ursprungligen beräknats. Enligt informationen från de franska myndigheterna bidrog de offentliga myndigheterna sett till hela finansieringen med 29,11 % av kostnaderna för den omställning som genomförts.

(18) De franska myndigheterna uppgav att de varje år, i enlighet med artikel 9 i rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽⁴⁾, till Europeiska gemenskapernas statistikkontor lämnar redovisningen av vinarealerna per departement och typ av druvor (druvor för vinframställning, bland annat druvor för kvalitetsviner fso och bordsvin) liksom redovisningen av röjningar och vinodlingar, presenterad på samma sätt per departement och typ av druvor. De franska myndigheterna bifogade en kopia av de tabeller som skickats in för regleringsåret 1997/1998.

2. BRANSCHÖVERGRIPANDE AVGIFTER TILL REKLAM OCH SÄLJFRÄMJANDE ÅTGÄRDER FÖR OCH ARBETET MED VISSA KONTROLLERADE URSPRUNGSBETECKNINGAR (AOC)

(19) Genom beslut 97-3 av den 29 december 1997 inrättade CIVDN från och med den 1 januari 1998 en branschövergripande avgift för att finansiera reklam och säljfrämjande åtgärder för och arbetet med följande kontrollerade ursprungsbeteckningar: "Rivesaltes", "Grand Roussillon", "Muscat de Rivesaltes" och "Banyuls".

⁽⁴⁾ EGT L 84, 27.3.1987, s. 1. Förordningen upphävd genom förordning (EG) nr 1493/1999 (EGT L 179, 14.7.1999, s. 1).

⁽³⁾ 1 fransk franc = ca 0,15 euro.

- (20) Beloppet exklusive skatt per hektoliter var följande: "Banyuls et Banyuls Grand Cru": 25 franc/hektoliter, "Grand Roussillon": 30 franc/hektoliter, "Muscat de Rivesaltes": 50 franc/hektoliter och "Rivesaltes": 30 franc/hektoliter.
- (21) Avgifterna gick till följande: "Rivesaltes": 25 franc/hektoliter för reklam och säljfrämjande åtgärder och 5 franc/hektoliter för arbetet med ursprungsbezeichnung, "Grand Roussillon": 45 franc/hektoliter för reklam och säljfrämjande åtgärder och 5 franc/hektoliter för arbetet med ursprungsbezeichnung, "Banyuls": 20 franc/hektoliter för reklam och säljfrämjande åtgärder och 5 franc/hektoliter för arbetet med ursprungsbezeichnung.
- (22) Genom beslut 98-1 av 10 juli 1998 inrättade CIVDN från och med den 1 september 1998 en branschövergripande avgift för att finansiera reklam och säljfrämjande åtgärder för och arbetet med följande kontrollerade ursprungsbezeichnungar: "Rivesaltes", "Grand Roussillon" och "Maury".
- (23) Avgiftsbeloppet exklusive skatt per hektoliter var följande: "Grand Roussillon": 25 franc/hektoliter, "Maury": 5 franc/hektoliter och "Rivesaltes": 35 franc/hektoliter.
- (24) Avgifterna gick till följande: "Rivesaltes": 30 franc/hektoliter för reklam och säljfrämjande åtgärder och 5 franc/hektoliter för arbetet med ursprungsbezeichnung, "Grand Roussillon": 20 franc/hektoliter för reklam och säljfrämjande åtgärder och 5 franc/hektoliter för arbetet med ursprungsbezeichnung, och "Maury": 5 franc/hektoliter för arbetet med ursprungsbezeichnung.
- (25) De två nämnda avgifterna avskaffades genom beslut 99-1 av den 17 december 1999, genom vilket CIVDN införde en branschövergripande avgift avsedd att finansiera reklam och säljfrämjande åtgärder för och arbetet med följande kontrollerade ursprungsbezeichnungar: "Banyuls", "Banyuls Grand Cru", "Muscat de Rivesaltes", "Rivesaltes", "Grand Roussillon" och "Maury".
- (26) Beloppen exklusive skatt per hektoliter var följande: "Grand Roussillon": 25 franc/hektoliter, "Rivesaltes": 35 franc/hektoliter, "Banyuls" och "Banyuls Grand Cru": 25 franc/hektoliter, "Muscat de Rivesaltes": 55 franc/hektoliter, och "Maury": 0 franc/hektoliter.
- (27) Avgifterna gick till följande: "Rivesaltes": 30 franc/hektoliter för reklam och säljfrämjande åtgärder och 5 franc/hektoliter för arbetet med ursprungsbezeichnung, "Grand Roussillon": 20 franc/hektoliter för reklam och säljfrämjande åtgärder och 5 franc/hektoliter för arbetet med ursprungsbezeichnung, "Muscat de Rivesaltes": 50 franc/hektoliter för reklam och säljfrämjande åtgärder och 5 franc/hektoliter för arbetet med ursprungsbezeichnung samt "Banyuls" och "Banyuls Grand Cru": 20 franc/hektoliter för reklam och säljfrämjande åtgärder och 5 franc/hektoliter för arbetet med ursprungsbezeichnung.
- (28) Genom beslut 00-1 förlängdes avgiften efter vissa mindre justeringar. Då granskningsförfarandet inleddes hade kommissionen inte några uppgifter om hur länge den sistnämnda ordningen varat eller om huruvida den förlängts.
3. KOMMISSIONENS SYNPKUNKTER VID INLEDANDET AV GRANSKNINGSFÖRFARANDET
- (29) Kommissionen konstaterade först och främst när det gäller typen av avgifter, att dessa godkännts direkt av den franska regeringen i enlighet med förfarandet i lag nr 200 av den 2 april 1943 om inrättande av en branschövergripande kommitté för naturligt söta viner och likörviner med kontrollerad ursprungsbezeichnung. Regeringens godkännande är en förutsättning för att avgifter av denna typ skall kunna införas. Enligt lag nr 200 är dessa avgifter obligatoriska för alla medlemmar i berörda yrkesgrupperna så snart regeringen, eller i detta fall dess företrädare, gett sitt samtycke. För att denna typ av avgifter skall kunna tas ut krävs det följaktligen en rättsakt från de offentliga myndigheterna. Kommissionen ansåg därför vid granskningen att det rörde sig om skattelikhande avgifter, dvs. offentliga medel.
- (30) Det arealluttagsbidrag som fastställs i den franska bestämmelsen om stöd föreskrevs varken i den gemensamma organisationen av marknaden eller, mer konkret, i rådets förordning (EEG) nr 456/80 av den 18 februari 1980 om beviljande av bidrag för tillfällig och slutgiltig nedläggning av vissa vinodlingsarealer och bidrag för avstående från återplantering⁽⁵⁾. I den förordningen föreskrevs endast bidrag för tillfällig eller slutgiltig nedläggning av produktionen, som skulle betalas ut då en producent beslutade att bidra till att minska gemenskapens vinodlingskapacitet, främst genom röjning av vinstockar. Eftersom kapaciteten inte minskat och ingen nedläggningsåtgärd finansierats av bidraget verkade åtgärden, då granskningsförfarandet inleddes, inte omfattas av den tidigare gemensamma organisationen av marknaden för vin som föreskrevs i förordning (EEG) nr 822/87.
- (31) Syftet med stödet förefaller därför ha varit att ekonomiskt underlätta för producenter som i egenskap av företagare beslutar att påbörja en rent kommersiell verksamhet för vilken utgifterna förefaller utgöras av kostnaderna i samband med utövandet av den ekonomiska verksamheten. I enlighet med kommissionens etablerade praxis och EG-domstolens rättspraxis⁽⁶⁾, är driftsstöd stöd vars syfte är att befria ett företag från utgifter som det i normala fall själv skulle ha stått för i sin löpande förvaltning eller normala verksamhet. Detta behandlas också i punkt 3.5 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn⁽⁷⁾ ("riktlinjerna för jordbruket"), enligt vilken det handlar om stöd som kan påverka mekanismerna för den gemensamma organisationen av marknaden.
- (32) Kommissionen konstaterade vidare att stödet beviljats per hektar och år och att det sålunda är nära förbundet med mängden producerat vin. Kommissionen påminde om att den aldrig kan godkänna ett stöd som inte är förenligt med

⁽⁵⁾ EGT L 57, 29.2.1980, s. 16. Förordningen upphävd genom förordning (EG) nr 1493/1999.

⁽⁶⁾ Förstainstansrättens dom av den 8 juni 1995 i mål T-459-93, Siemens SA mot Europeiska kommissionen, REG 1995, s. II-01675.

⁽⁷⁾ EGT C 28, 1.2.2000, s. 2.

bestämmelserna om den gemensamma organisationen av marknaden eller som inverkar störande på den berörda gemensamma organisationen av marknaden. Då granskningsförfarandet inleddes ansåg kommissionen att arealuttagsbidraget föreföll vara ett driftsstöd som skulle kunna inverka störande på mekanismerna för den gemensamma organisationen av marknaden för vin och att det därför kunde vara oförenligt med tillämpliga bestämmelser om marknad och konkurrens.

- (33) När det gäller kostnaderna för omställning förbjöds genom artikel 14 i förordning (EEG) nr 822/87 allt nationellt stöd för planteringar av vinodlingar från och med den 1 september 1988, med undantag av sådana vinodlingar som uppfyllde kriterier som framför allt skulle göra det möjligt att uppnå målet att minska produktionen eller förbättra kvaliteten utan att öka produktionen. Av detta följer att endast sådana druvsorter kunde tillåtas som var av högre kvalitet och som inte ökade produktionen i regionen i fråga.
- (34) I kommissionens förordning (EEG) nr 2741/89 av den 11 september 1989 om kriterier för tillämpning av artikel 14 i rådets förordning (EEG) nr 822/87 vad avser nationellt stöd till plantering av vinodlingsområden⁽⁸⁾ fastställs kriterier för prövning av projekt för nationellt stöd till plantering av vinodlingsarealer som kan vara tillåtna enligt artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget. Enligt artikel 2 i förordning (EEG) nr 2741/89 skall de nationella stödprojekten på ett tillfredsställande sätt överensstämma med målet att minska den producerade mängden eller förbättra kvaliteten utan att produktionen ökar.
- (35) Enligt artikel 5 i förordning (EEG) nr 2741/89 fick emellertid det stödbelopp som beviljades per hektar planterad vinareal inte överstiga 30 % av den faktiska kostnaden för röjning och plantering. Eftersom den totala kostnaden för den genomförda omställningen uppgick till 258 500 000 franc och de offentliga myndigheternas bidrag till 75 250 000 franc, konstaterade de franska myndigheterna att de offentliga myndigheterna, sett till hela finansieringen, bidrog med 29,11 % av kostnaderna för den genomförda omställningen. Enligt artikel 5 i förordning (EEG) nr 2741/89 skulle emellertid det avgörande vid beräkningen av kostnaderna för omställningen vara det stöd som beviljats per hektar planterad vinareal. Vid granskningen skulle detta innebära att övergripande beräkningar för omställningen i sin helhet är uteslutna och följaktligen även beräkningar på grundval av de genomsnittliga totala kostnaderna per hektar. Dessutom beräknade de franska myndigheterna detta genomsnitt i förhållande till de olika omställningsåtgärderna.
- (36) Vid granskningsförfarandet ansåg kommissionen, med hänsyn till de kostnader per hektar som de franska myndigheterna uppgett (110 000 franc/hektar), att de beviljade stöden i fråga borde ha varit maximerade till 33 000 franc/hektar respektive 30 % av de faktiska kostnaderna för varje enskild producent. Därav följer att varje överskridande av maximigränsen, det vill säga av 30 % av varje enskild odlares faktiska kostnader, skulle kunna utgöra ett stöd som inte är förenligt med tillämpliga bestämmelser.
- (37) På grundval av de möjligheter som kommissionen har enligt artikel 10 i förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget⁽⁹⁾, har kommissionen anmodat de franska myndigheterna att skicka in all nödvändig information om de två omställningar som genomförts. Det rörde sig bland annat om följande: upplysningar om det antal vinodlare som beviljats nationellt stöd till plantering av vinodlingsarealer, den berörda arealen uppdelad efter marktyp, den andel av arealen där planteringen föregåtts av röjning, den andel av arealen som är godkänd för produktion av kvalitetsvin fso, vad de planterade arealerna var avsedda för (druvor för vinframställning, bordsdruvor, druvor för torkning, plantskola eller moderplantor för produktion av grundstammar, etc.) vilka sorter som använts, bevis på förhandsgodkännande från de franska myndigheterna för användningen av dessa sorter, produktionspotentialens utveckling, och alla relevanta upplysningar om stödnivån.
- (38) När det gäller stöd för reklam och säljfrämjande åtgärder som införts beträffande vissa kontrollerade ursprungsbe-teckningar har de franska myndigheterna meddelat att bestämmelserna om avgiften avsedd för CIVDN:s finansiering regelbundet anmälts och redan har granskats och godkänts av kommissionen. Kommissionen godkände faktiskt, inom ramen för det statliga stödet nr N 184/97⁽¹⁰⁾ (Stöd och skattelikhande avgifter till förmån för CIVDN), fram till och med utgången av 2002, ett statligt stöd som finansierats av en skattelikhande avgift, för att bland annat täcka reklam och säljfrämjande åtgärder och driften av CIVDN. Enligt de uppgifter som inkommit har dock CIVDN tagit ut dessa avgifter utöver den skattelikhande avgift som var avsedd för de kommunikations-åtgärder och säljfrämjande åtgärder som redan godkänts av kommissionen. Vid granskningsförfarandet ansåg kommissionen att det tidigare godkännandet inte utgjorde ett underförstått godkännande av alla ändringar eller alla andra åtgärder som införts vid sidan av det redan godkända stödet.
- (39) Kommissionen har anmodat de franska myndigheterna att skicka in de uppgifter om bestämmelserna för detta stöd, inbegripet gällande icke-nämnda och icke-anmälda åtgärder, som krävs för att kommissionen skall kunna göra en bedömning av om de överensstämmer med i synnerhet de negativa och positiva kriterier som är tillämpliga när det gäller reklam och säljfrämjande åtgärder och med bestämmelserna om högsta tillåtna stödnivå. Dessa uppgifter borde också göra det möjligt att mäta effekten av en

⁽⁸⁾ EGT L 264, 12.9.1989, s. 5. Förordningen upphävd genom förordning (EG) nr 1227/2000 (EGT L 143, 16.6.2000, s. 1).

⁽⁹⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom 2003 års anslutningsakt.

⁽¹⁰⁾ Kommissionens skrivelse nr SG(97) D/3741 av den 16 maj 1997.

eventuell kumulering av bidrag mellan den ordning som tidigare godkändes och de ordningar som inte meddelats och som behandlas i det här beslutet.

- (40) Kommissionen har vidare konstaterat att de skattelikhande avgifterna i mycket stor utsträckning fungerar på samma sätt den skattelikhande avgift som kommissionen redan godkände. Dessutom framgår det av de texter som inrättar avgifterna i fråga att dessa enbart gällde vinproduktionen i en bestämd region. Vid granskningen kunde det därför konstateras att inga importerade produkter omfattades eller hade omfattats av de skattelikhande avgifter som avses i det här fallet.

III. SYNPKTER FRÅN TREDJE PARTER

- (41) Den klagande har inkommit med de synpunkter som tas upp nedan och begärt konfidentiell behandling av sin identitet. Efter att ha gått igenom de återopade skälen har kommissionen beslutat att tillmötesgå den klagandes önskan.
- (42) Enligt den klagande är arealuttagsbidraget och omställningsstödet två delar av en stödordning avsedd att minska saluföringen av en viss produktion. Arealuttagsstödet och omställningsstödet bör räknas samman för att man skall kunna bedöma om de överensstämmer med gemenskapsrätten.
- (43) Den klagande anser att Rivesaltes-planens självständiga finansiella förvaltning, som fastställs i CIVDN:s beslut 96-1 av den 5 juli 1996, inte följts, eftersom arealuttagsbidraget inte bara finansierats av den branschövergripande avgift som inrättades 1996. Mer än 11 miljoner franc till arealuttagsbidraget skall ha finansierats med CIVDN:s egna medel. Dessutom skall en del av medlen från avgifterna för reklam och säljfrämjande åtgärder ha använts för att finansiera planen, bland annat arealuttagsbidraget.
- (44) Enligt den klagande skall Conseil Général i Pyrénées-Orientales ha betalat ut 2 miljoner franc till CIVDN i början av regleringsåret 2000 för finansiering av arealuttagsbidraget. Dessutom skall Conseil Général i sin skrift "L'accent Catalan" i mars 2003 ha uppgett att man, förutom arealuttagsbidraget och omställningsbidraget, direkt till vinodlarna betalat ut ett hektarstöd på 761 euro och sedan på 1 293 euro inom ramen för Rivesaltes-planen. Detta stöd har inte anmälts till kommissionen.
- (45) När det gäller stöden för reklam och säljfrämjande åtgärder menar den klagande att inkomsterna från de skattelikhande avgiften till förmån för CIVDN använts för att finansiera säljfrämjande kampanjer för egna produkter, dvs. vissa företags produkter, och inte för att finansiera kampanjer för olika kategorier av produkter med kontrollerad ursprungsbeteckning generellt sett. Detta sägs fortfarande vara praxis i den branschövergripande kommittén för vinerna "Roussillon", som ersatt det avvecklade CIVDN. Dessa stöd anses strida mot gemenskapsbestämmelserna, eftersom de inte har ett mål av allmänt intresse.
- (46) Enligt den klagande fortsatte CIVDN under 2001 och 2002 att kräva den skattelikhande avgiften av handlarna, samtidigt som den organisation som ersatte CIVDN, dvs. CIVR, började fakturera dessa avgifter i strid mot nationell rätt.

IV. SYNPKTER FRÅN FRANKRIKE

- (47) Genom en skrivelse av 16 juni 2003 lämnade de franska myndigheterna sina synpunkter på kommissionens beslut att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget mot det anmälda stödet.
- (48) Inledningsvis bekräftade de franska myndigheterna att de aktuella åtgärderna inte förlängts efter den period som ursprungligen fastställdes, dvs. fem år från och med regleringsåret 1996/1997. Kommissionen hade i alla händelser genom skrivelser av den 14 december 2000 och den 6 december 2001 informerats om CIVDN:s avveckling. CIVR, som ersatt CIVDN, har inte genomfört någon åtgärd av samma typ.

1. RIVESALTES-PLANEN

1.1 AREALUTTAGSBIDRAGET

- (49) De franska myndigheterna förklarar att åtgärden inte var avsedd att minska vinproduktionskapaciteten, eftersom stödmottagarna åtagit sig att saluföra produktionen från de uttagna arealerna som bordsvin eller lantvin och inte vin med kontrollerad ursprungsbeteckning. Man kan inte, som kommissionen gör, likställa stödet med ett driftsstöd som på ett otillåtet sätt förbättrar likviditeten.
- (50) Syftet med stödet var att ge stödmottagarna ersättning för sitt åtagande att inte saluföra produktionen från uttagna skiften som viner med kontrollerad ursprungsbeteckning. Det gav således inte något inkomstillskott för stödmottagarna utan var helt enkelt en ersättning för förlorade inkomster.
- (51) Då åtgärden genomfördes gav en hektar för odling för produktion av vin med den kontrollerade ursprungsbeteckningen "Rivesaltes" (beräknat på grundval av den maximala tillåtna avkastningen på 40 hektoliter) 25 hektoliter naturligt sötade viner (1 140 franc/hektoliter) och 15 hektoliter bordsvin eller lantvin (350 franc/hektoliter), vilket ger en omsättning på mellan 32 250 franc och 33 000 franc per hektar. Efter arealuttaget kunde en hektar vinareal producera 50 hektoliter bordsvin eller lantvin (departementets genomsnittsavkastning), vilket ger en omsättning på mellan 12 500 franc och 17 500 franc per hektar.
- (52) Den genomsnittliga skillnaden efter uttaget (producenternas inkomstbortfall) uppgick således till ungefär 15 000 franc per hektar, från vilket man för fullständighetens skull måste dra av kostnaden för alkohol för framställning av naturligt sötade viner, dvs. 2 000 franc för 25 hektoliter. Nettodifferensen uppgick därför till 13 000 franc per hektar.

- (53) Även om man tar hänsyn till att skillnaden från och med 1999 minskat på grund av det sänkta priset för produktion av naturligt sötade viner (900 franc/hektoliter), så uppgick den i alla händelser till 6 500 franc per hektar [26 000 franc (omsättning/hektar för kontrollerad ursprungsbezeichnung) – 17 500 franc (omsättning/hektar för bordsvin eller lantvin) – 2 000 franc (kostnad för alkohol för framställning av naturligt sötade viner)].
- (54) De franska myndigheterna anser att arealuttagsbidraget inte på något sätt kan anses utgöra ett driftsstöd som skulle ge stödmottagarna otillåtna kompletterande intäkter eller förbättra likviditeten.
- (55) De franska myndigheterna framhåller också att arealuttagsbidraget inte skadat mekanismerna inom den gemensamma organisationen av marknaden för vin till följd av störningar på marknaden. I departementet Pyrénées-Orientales destillerades inte heller några volymer inom ramen för den obligatoriska destillationen under regleringsåren 1996/1997–1999/2000. De volymer som gick till förebyggande destillation under de berörda regleringsåren visar att marknaden för bordsvin och lantvin fungerat normalt.
- (56) Dessutom framhåller de franska myndigheterna att denna åtgärd är solidarisk och inte har finansierats med anslag från den statliga budgeten, utan genom en branschövergripande avgift som betalas av producenterna själva.
- ## 1.2 OMSTÄLLNINGSTÖDET
- (57) Enligt de franska myndigheterna utgjorde den här åtgärden ett särskilt komplement till det nationella stöd för att förbättra vinodlingar som införts genom tillämpning av förordning (EEG) nr 2741/89.
- (58) De franska myndigheterna påminner om att stödet för förbättring av vindruvssorter anmäldes första gången 1993 (stöd nr N 769/93) och att det har behandlats i ett informationsdokument (FR/XXX/05.00/017) inom ramen för den kontinuerliga genomgången av nationella stöd. När det gäller den årliga rapporten konstaterar de franska myndigheterna att de uppgifter som krävs enligt artikel 8 i förordning (EEG) nr 2741/89 kan skickas "tillsammans med det årliga meddelande som medlemsstaterna skall skicka enligt artikel 9 i förordning (EEG) nr 822/87". I artikel 9 i förordning (EEG) nr 822/87 föreskrivs följande: "Varje år före den 1 september skall medlemsstaterna ... översända en underrättelse till kommissionen om utvecklingen av produktionskapaciteten inom vinodlingen, inbegripet en redovisning av vinarealerna inom deras territorium". Före den 1 december varje år skall det även överlämnas en rapport "om utvecklingen av produktionskapaciteten inom vinodlingen".
- (59) De franska myndigheterna påminner om att de varje år, i enlighet med artikel 9 i rådets förordning (EEG) nr 822/87, till Europeiska gemenskapernas statistikkontor lämnar redovisningen av vinarealerna per departement och typ av druvor (druvor för vinframställning, bland annat druvor för kvalitetsviner fso och bordsvin) liksom redovisningen av röjningar och vinodlingar, presenterad på samma sätt per departement och typ av druvor. De franska myndigheterna har bifogat en kopia av de tabeller som skickats in för regleringsåret 1997/1998. De franska myndigheterna anser därför att de inte kan kritiseras för att inte ha uppfyllt de skyldigheter som följer av förordning (EEG) nr 822/87.
- (60) För att kunna upprätta en korrekt och fullständig översikt av omställningsstödet Rivesaltes-planen måste man enligt de franska myndigheterna ta hänsyn till det faktum att arealerna för "Muscat de Rivesaltes" inte omfattades av det komplement till stödet för förbättring som fastställs i planen. För dessa arealer utgick endast förbättringsstöd till nivåer som överensstämmer med den nationella skalan. Det belopp på 85 miljoner franc som de franska myndigheterna uppgett i sina tidigare skrivelser inbegrep 31 miljoner franc i nationellt stöd för förbättring av vinodlingar för produktion av "Muscat"-vin.
- (61) Situationen när det gäller omställningsstöd inom ramen för Rivesaltes-planen för arealer för produktion av lantvin av särskilda druvor och "Côtes du Roussillon Villages" ser ut enligt följande:
- I det geografiska område som omfattades av Rivesaltes-planen och för jordbruksföretag med arealer för produktion av lantvin av särskilda druvor och "Côtes du Roussillon Villages" betalades ett nationellt stöd ut för förbättring av vinodlingar för 2 357 hektar (875 producenter) till ett belopp av 57,280 miljoner franc.
  - När det gäller dessa 2 357 hektar erhöll de 875 producenter ett särskilt komplement till det nationella stödet som var knutet till Rivesaltes-planen för 1 238 hektar. Det totala beloppet för detta komplement uppgick till 8,006 miljoner franc utöver de 28,613 miljoner franc i nationellt omställningsstöd som betalats ut för dessa 1 238 hektar.
  - När det gäller de 875 producenter betalades det komplement som fastställs i planen ut enligt följande: 662 producenter erhöll 5 000 franc/hektar för 990 hektar till ett totalt belopp av 4,950 miljoner franc, 80 producenter erhöll 10 000 franc/hektar för 133 hektar till ett totalt belopp av 1,33 miljoner franc och 133 producenter erhöll 15 000 franc/hektar för 115 hektar till ett totalt belopp av 1,726 miljoner franc.
- (62) Inom ramen för planen betalades totalt 36,623 miljoner franc ut för förbättring av vinodlingar för en areal på 1 238 hektar och till 875 producenter.
- (63) I 221 fall betalades mer än 33 000 franc per hektar ut för en areal på 166 hektar. Detta motsvarar 0,883 miljoner franc.

(64) De franska myndigheterna har skickat in en förteckning över de sorter som använts i samband med omställningen liksom de olika beslut där stödnivån fastställs varje år.

2. REKLAM OCH SÄLJFRÄMJANDE ÅTGÄRDER FÖR OCH ARBETET MED KONTROLLERADE URSPRUNGSBETECKNINGAR

(65) De franska myndigheterna förklarar först att dessa åtgärder inte förlängts efter den 31 december 2000.

(66) De reklamåtgärder och säljfrämjande åtgärder som genomförts med hjälp av inkomster från de "frivilliga obligatoriska avgifterna" (CVO) är av samma slag som de åtgärder som finansierats med medlen från den skattelikhande avgift som anmälts till och godkänts av kommissionen (stöden nr N 230/90⁽¹⁾ och N 184/97).

(67) De anslag som tas från inkomster från de frivilliga obligatoriska avgifterna har således gjort det möjligt att intensifiera de åtgärder som genomförts med hjälp av den skattelikhande avgiften. Det har visat sig nödvändigt att intensifiera de säljfrämjande åtgärderna för dessa viner för att utveckla avsättningsmöjligheterna med hänsyn till en marknadssituation som allvarligt påverkar den lokala vinodlingsekonomin.

(68) I detta avseende noterar de franska myndigheterna att säljfrämjande åtgärder får finansieras upp till 100 %. När det gäller stöd till reklam påpekar de franska myndigheterna att det rör sig om kampanjer till förmån för produkter med kontrollerad ursprungsbeteckning som finansierats med medel från skattelikhande avgifter och frivilliga bidrag.

(69) På kommissionens begäran har de franska myndigheterna skickat exempel på reklammaterial och säljfrämjande material.

3. ANMÄRKNINGAR RÖRANDE SYNPUNKTER FRÅN TREDJEPART

(70) De franska myndigheterna svarade på synpunkterna från tredjepart genom en skrivelse av den 10 september 2004. De konstaterar att det hävdas att stöden skall ha använts för andra syften än de ursprungliga och endast ha gynnat ett konkurrerande företag. De franska myndigheterna ogillar dessa påståenden, som direkt ifrågasätter de olika berörda förvaltningarnas ärlighet, och har uppmanat kommissionen att inte ta hänsyn till dessa argument.

V. BEDÖMNING

1. ARTIKEL 87.1 I FÖRDRAGET

(71) Artikel 87.1 i fördraget lyder: "Om inte annat föreskrivs i detta fördrag, är stöd som ges av en medlemsstat eller med

hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna".

(72) I artikel 76 i förordning (EEG) nr 822/87, som var tillämplig då stöden beviljades, fastställdes att om inte annat angavs i förordningen, skulle artiklarna 92, 93 och 94 (nuvarande artiklarna 87, 88 och 89) i fördraget tillämpas på framställning av och handel med vinprodukter.

1.1 FÖREKOMSTEN AV EN SELEKTIV FÖRDEL FINANSIERAD MED STATLIGA MEDEL

(73) Sådana åtgärder som, oavsett form, direkt eller indirekt kan gynna företag anses utgöra stöd, liksom åtgärder som kan anses ge det mottagande företaget ekonomiska fördelar som det inte skulle ha erhållit under normala marknadsmässiga förhållanden.

(74) Kommissionen noterar att den offentliga myndigheten måste anta en rättsakt för att de aktuella avgifterna skall kunna tas ut och att de resurser som genererats har bidragit till genomförandet av statsstödda åtgärder. Det har inte fastställts att stödmottagarna alltid är de som betalar den aktuella skatten. De uppfyller därför inte de kriterier som domstolen angivit i sin rättspraxis för att inte omfattas av artikel 87.1 i fördraget⁽¹²⁾. Kommissionen anser därför att det rör sig om skattelikhande avgifter, dvs. offentliga medel.

(75) Enligt domstolens rättspraxis skall sådana åtgärder anses utgöra stöd som på olika sätt minskar de kostnader som normalt belastar företagets budget och som därigenom, utan att det är fråga om subventioner i strikt bemärkelse, har samma karaktär och får samma effekter som dessa⁽¹³⁾.

(76) När det gäller frågan om stödets förekomst eller beskaffenhet bör detta avgöras sett till Rivesaltes-planens potentiella stödmottagare och de branschövergripande avgifterna för reklam och säljfrämjande åtgärder för och arbetet med vissa kontrollerade ursprungsbeteckningar och deras finansiering. Det aktuella stödet har främjat vissa företag på så vis att det endast beviljats producenter av produkter med kontrollerad ursprungsbeteckning i vissa regioner.

1.2 PÅVERKAN PÅ HANDELN

(77) I syfte att avgöra om stödet omfattas av artikel 87.1 i fördraget måste det slutligen fastställas om det kan påverka handeln mellan medlemsstater.

⁽¹⁾ Kommissionens skrivelse nr SG(90) D/25148 av den 22 augusti 1990.

⁽¹²⁾ Domstolens dom av den 15 juli 2004 i mål C-345/02, Pearle, ännu inte offentliggjord i rättsfallssamlingen.

⁽¹³⁾ Domstolens dom av den 22 maj 2003 i mål C-355/00, Freskot, REG 2003, s. I-5263.

(78) Domstolen har konstaterat att när en fördel som beviljas av en medlemsstat förstärker en kategori företags ställning i förhållande till andra konkurrerande företag i handeln inom gemenskapen, skall denna handel anses påverkas av denna fördel ⁽¹⁴⁾.

(79) Det faktum att det finns en gemensam organisation av marknaden inom vinsektorn visar att det bedrivs handel mellan medlemsstaterna inom sektorn.

(80) Nedanstående tabell visar som exempel den kommersiella handelns omfattning när det gäller vinprodukter mellan Frankrike och övriga medlemsstater under de två sista år då åtgärderna pågick i Frankrike.

1999/2000	Vin	
	Gemenskapen i dess sammansättning den 30 april 2004	Frankrike
Användbar produktion	168 076 000 hl	54 271 000 hl
Export till gemenskapen i dess sammansättning den 30 april 2004	—	15 500 000 hl
Import till gemenskapen i dess sammansättning den 30 april 2004	—	5 700 000 hl

(81) De stöd som beviljats kan således påverka handeln mellan medlemsstaterna och snedvrیدا eller hota att snedvrیدا konkurrensen i den mån de främjar viss nationell vinproduktion på bekostnad av produktionen i andra medlemsstater. I själva verket är vinodlingssektorn extremt öppen för konkurrens på gemenskapsnivå och därför mycket känslig för produktionsgynnande åtgärder i enskilda medlemsstater.

1.3 SLUTSATSER RÖRANDE FÖREKOMSTEN AV STÖD I DEN MENING SOM AVSES I ARTIKEL 87.1 I FÖRDRAGET

(82) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att åtgärderna till förmån för företag som producerar produkter med kontrollerad ursprungsbezeichnung i vissa regioner utgör en fördel som finansieras med offentliga medel som andra företag inte får, och som snedvrیدer eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag och viss produktion, vilket gör att den kan påverka handeln

mellan medlemsstaterna. Åtgärden utgör därför stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

2. GRANSKNING AV STÖDENS FÖRENLIGHET MED DEN GEMENSAMMA MARKNADEN

(83) I artikel 87 i fördraget medges dock undantag från huvudprincipen att statliga stöd är oförenliga med fördraget, även om det är tydligt att vissa av dessa undantag inte är tillämpliga i det aktuella fallet, särskilt de som föreskrivs i punkt 2 i nämnda artikel. Dessa undantag har inte återopats av de franska myndigheterna.

(84) De undantag som föreskrivs i artikel 87.3 i fördraget skall tolkas restriktivt vid granskning av stödprogram för vissa regioner eller sektorer, eller när allmänna stödprogram tillämpas i enskilda fall. De får endast beviljas om kommissionen kan fastställa att stödet är nödvändigt för att uppnå något av målen i fråga. Att enligt nämnda undantag medge stöd som inte förutsätter en sådan motprestation skulle innebära att handeln mellan medlemsstaterna påverkas och att konkurrensen snedvrیدs, vilket inte kan motiveras med hänsyn till gemenskapsintresset, och skulle följaktligen ge otillbörliga fördelar för aktörer i vissa medlemsstater.

(85) Kommissionen anser att stöden i fråga inte är avsedda att främja den ekonomiska utvecklingen i en region där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning i enlighet med artikel 87.3 a i fördraget. De är inte heller avsedda att främja genomförandet av ett viktigt projekt av gemensamt europeiskt intresse eller att avhjälpa en allvarlig störning i medlemsstatens ekonomi i enlighet med artikel 87.3 b i fördraget. Stöden är inte heller avsedda att främja kultur eller bevara kulturarvet i enlighet med artikel 87.3 d i fördraget.

(86) I artikel 87.3 c i fördraget föreskrivs att stöd för att underlätta utvecklingen av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. För att kunna omfattas av det undantag som avses i nämnda punkt måste stöden bidra till utvecklingen av sektorn i fråga.

2.1 STÖDENS OLAGLIGHET

(87) Kommissionen konstaterar att de franska myndigheterna inte till kommissionen anmält de bestämmelser som inrättar de aktuella stöden, vilket krävs enligt artikel 88.3 i fördraget. I artikel 1 f i förordning (EG) nr 659/1999

⁽¹⁴⁾ Domstolens dom av den 17 september 1980 i mål 730/79, Philip Morris, REG 1980, s. 2671, punkt 11.

definieras olagligt stöd som ett nytt stöd som införs i strid med artikel 88.3 i fördraget. Kravet på anmälan av statliga stöd anges också i artikel 1 c i nämnda förordning (EG) nr 659/1999⁽¹⁵⁾.

- (88) Eftersom de åtgärder som införts i Frankrike innehåller inslag av stöd rör det sig om nya stöd som inte anmälts till kommissionen och som därför är olagliga i den mening som avses i fördraget.

2.2 FASTSTÄLLANDE AV RIKTLINJER FÖR ICKE-ANMÄLDA ÅTGÄRDER

- (89) Enligt punkt 23.3 i riktlinjerna för jordbruket och kommissionens tillkännagivande om vilka regler som är tillämpliga för att avgöra om ett statligt stöd är olagligt⁽¹⁶⁾ måste allt stöd som är olagligt i den mening som avses i artikel 1 f i förordning (EG) nr 659/1999 bedömas i enlighet med de bestämmelser och riktlinjer som gällde när stödet beviljades.
- (90) Riktlinjerna för jordbruket tillämpas sedan den 1 januari 2000. Allt statligt stöd som beviljats efter detta datum skall därför bedömas mot bakgrund av riktlinjerna. I gengäld skall allt stöd som har beviljats före detta datum i tillämpliga fall bedömas mot bakgrund av de bestämmelser och den praxis som rådde före den 1 januari 2000.
- (91) I punkt 3.2 i riktlinjerna för jordbruket fastställs att även om artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget skall tillämpas fullt ut på de sektorer som omfattas av den gemensamma organisationen av marknaden förblir dock tillämpningen av dessa artiklar underordnad de bestämmelser som fastställts i den berörda lagstiftningen. Med andra ord kan en medlemsstats hänvisning till bestämmelserna i artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget inte påverka tillämpningen av förordningen om den aktuella gemensamma organisationen av marknaden⁽¹⁷⁾. Kommissionen måste också kontrollera att stödet inte innebär att de aktuella marknaderna inte kan fungera som de skall, vilket skulle innebära att det är oförenligt med den gemensamma marknaden.
- (92) Stöden inom ramen för Rivesaltes-planen beviljades mellan den 1 januari 1997 och den 31 juli 2000, dvs. innan rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin trädde i kraft den 1 augusti 2000. Eftersom det rör sig om åtgärder som omfattas av den gemensamma organisationen av marknaden för vin bör de granskas mot bakgrund av den lagstiftning som gällde vid den tidpunkten, närmare bestämt förordning (EEG) nr 822/87.
- (93) När det gäller stöd till reklam och säljfrämjande åtgärder för vissa produkter med kontrollerad ursprungsbeteckning, som enligt de franska myndigheterna inte förlängts efter den 31 december 2000, måste de beviljade stödets förenlighet granskas mot bakgrund av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till reklam för produkter som omfattas av bilaga I till EG-fördraget och vissa produkter som inte omfattas av bilaga I till fördraget⁽¹⁸⁾. I punkt 70 i

dessa riktlinjer fastställs att allt olagligt stöd i den mening som avses i artikel 1 f i förordning (EG) nr 659/1999 måste bedömas enligt de regler och riktlinjer som gällde då stödet beviljades.

- (94) När det gäller statligt stöd som finansieras genom en skattelikhande avgift skall den verksamhet som finansieras genom detta stöd och finansieringen av stödet i sig granskas av kommissionen.

2.3 ANALYS MOT BAKGRUND AV TILLÄMPLIGA BESTÄMMELSER

2.3.1 Stöden

2.3.1.1 Arealuttagsbidraget

- (95) Arealuttagsbidraget finansierades genom en branschövergripande avgift som myndigheterna gjort obligatorisk för omställning av vinodlingen. Syftet med bidraget var att ersätta producenterna för de inkomstbortfall som berodde på att de åtagit sig att inte längre använda den kontrollerade ursprungsbeteckningen "Rivesaltes" och ställa om produktionen för att börja producera bordsvin och lantvin.
- (96) Arealuttagsbidragen inom ramen för det franska stödet föreskrevs dock inte i den gemensamma organisationen av marknaden eller, mer konkret, i förordning (EEG) nr 456/80. I den förordningen föreskrevs endast bidrag för tillfällig eller slutgiltig nedläggning av produktionen som skulle utbetalas då en producent beslutade att bidra till att minska gemenskapens vinodlingskapacitet, främst genom röjning av vinstockar.
- (97) Kommissionen konstaterar att den franska åtgärden inte hade som mål att minska vinproduktionen utan endast att förmå producenterna att avstå från att använda den kontrollerade ursprungsbeteckningen "Rivesaltes". Eftersom någon minskning av vinproduktionskapaciteten inte ägt rum och bidraget inte har finansierat någon nedläggning omfattas inte åtgärden av tillämpningsområdet för den tidigare gemensamma organisationen av marknaden för vin.
- (98) Förordning (EEG) nr 456/80 verkar inte kunna tillämpas eftersom produktion inte lagts ned, men åtgärden bör granskas mot bakgrund av andra övergripande bestämmelser om statligt stöd. Enligt artikel 17 i förordning (EEG) nr 456/80 skulle förordningen inte utgöra något hinder för att stöd beviljas enligt nationell lagstiftning i syfte att uppnå mål motsvarande dem i denna förordning; dock måste det undersökas om stödet är förenligt med artiklarna 92, 93 och 94 i fördraget (nuvarande artiklarna 87, 88 och 89).
- (99) Den aktuella åtgärden innebär inte att produktion skulle läggas ned. Den kan således inte likställas med en åtgärd avsedd att uppnå mål som motsvarar målen i förordning (EEG) nr 456/80, med andra ord en minskning av vinproduktionskapaciteten.

⁽¹⁵⁾ "Nytt stöd" definieras som allt stöd, det vill säga stödordningar och individuellt stöd, som inte är befintligt stöd, inbegripet ändringar av befintligt stöd.

⁽¹⁶⁾ EGT C 119, 22.5.2002, s. 22.

⁽¹⁷⁾ Domstolens dom av 26 juni 1979 i mål 177/78, Pigs and Bacon Commission mot Mc Carren and Company Limited, REG 1979, s. 2161.

⁽¹⁸⁾ EGT C 252, 12.9.2001, s. 5.

- (100) De franska myndigheterna har förklarat att åtgärden inte var avsedd att minska vinproduktionskapaciteten, eftersom stödmottagarna åtagit sig att saluföra produktion från de uttagna arealerna som bordsvin eller lantvin och inte vin med kontrollerad ursprungsbezeichnung.
- (101) De franska myndigheterna preciserar att syftet med bidraget var att ge stödmottagarna ersättning för sitt åtagande att inte saluföra produktionen från uttagna skiften som viner med kontrollerad ursprungsbezeichnung. Enligt myndigheterna medförde det således inte något inkomsttillskott för stödmottagarna, utan det var helt enkelt en ersättning för förlorade inkomster. Man kan inte likställa stödet med ett driftsstöd som på ett otillåtet sätt skulle förbättra likviditeten.
- (102) Tvärtemot vad de franska myndigheterna uppger anser kommissionen att syftet med det nationella stödet var att ekonomiskt underlätta för producenter som i egenskap av företagare beslutar att påbörja en rent kommersiell verksamhet för vilken utgifterna utgjordes av kostnaderna i samband med utövandet av den ekonomiska verksamheten. Statens ersättning för ett inkomstbortfall, som de ekonomiska aktörerna frivilligt valt, utgör ett offentligt stöd som minskar de ekonomiska effekterna av en sådan åtgärd.
- (103) I enlighet med kommissionens etablerade praxis som tillämpades innan riktlinjerna för jordbruket antogs den 1 januari 2000 och i enlighet med EG-domstolens rättspraxis⁽¹⁹⁾, är driftsstöd stöd vars syfte är att befria ett företag från utgifter som det i normala fall själv skulle ha stått för i sin löpande förvaltning eller normala verksamhet. Domstolen påminner om att det är etablerad rättspraxis att driftsstöd aldrig kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden, med tillämpning av artikel 87.3 c, om det hotar påverka handeln i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.
- (104) Denna princip tas upp i punkt 3.5 i riktlinjerna för jordbruket, där det fastställs att ensidiga statliga stödåtgärder som endast har till syfte att förbättra producenternas finansiella situation, men som inte på något sätt bidrar till sektorns utveckling, och i synnerhet stöd som enbart beviljas på grundval av pris, kvantitet, produktionsenhet eller enhet av produktionsmedel, anses utgöra driftsstöd som inte är förenliga med den gemensamma marknaden. I punkt 3.5 noteras att sådana stöd på grund av sina egenskaper även kan inverka störande på mekanismerna för den gemensamma organisationen av marknaden.
- (105) Kommissionen noterar att stödet beviljats per hektar och år för en kontinuerlig produktion och att det således var nära knutet till den kvantitet vin som producerats.
- (106) Kommissionen anser därför att arealuttagsbidraget är ett driftsstöd som skulle kunna inverka störande på mekanismerna för den gemensamma organisationen av marknaden för vin och att det därför är oförenligt med tillämpliga bestämmelser om marknad och konkurrens.

2.3.1.2. Omställningsstödet

- (107) Genom artikel 14 i förordning (EEG) nr 822/87 förbjöds allt nationellt stöd för planteringar av vinodlingar från och med den 1 september 1988, med undantag av sådana vinodlingar som uppfyllde kriterier som framför allt gjorde det möjligt att uppnå målet att minska produktionen eller förbättra kvaliteten utan att öka produktionen.
- (108) I förordning (EEG) nr 2741/89 fastställs kriterier för granskning av projekt för nationellt stöd till plantering av vinodlingsarealer som kan vara tillåtna enligt artiklarna 92, 93 och 94 i fördraget (nuvarande artiklarna 87, 88 och 89).
- (109) Enligt artikel 2 i förordningen skall de nationella stödprojekten på ett tillfredsställande sätt överensstämma med det mål som fastställs i artikel 14.2 andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 822/87, dvs. att minska den producerade mängden eller att förbättra kvaliteten utan att produktionen ökar.
- (110) Enligt artikel 3 i den förordningen skall plantering ske med sorter som på den aktuella vinodlingsjorden inte anses vara högavkastande, har visat sig innebära en kvalitetsförbättring och uttryckligen har godkänts av de nationella myndigheterna för det berörda stödprojektet.
- (111) De franska myndigheterna har påmint om att de varje år, i enlighet med artikel 9 i rådets förordning (EEG) nr 822/87, till Europeiska gemenskapernas statistikkontor lämnar redovisningen av vinarealerna per departement och typ av druvor (druvor för vinframställning, bland annat druvor för kvalitetsviner fso och bordsvin) liksom redovisningen av röjningar och vinodlingar, presenterad på samma sätt per departement och typ av druvor. De franska myndigheterna bifogade en kopia av de tabeller som skickats in för regleringsåret 1997/1998.
- (112) Kommissionen har från de franska myndigheternas sida fått information om de sorter som användes vid omställningarna, vilket gjort att den kunnat konstatera att de villkor som nämns i skälen 107–110 har uppfyllts. På grundval av liknande informationen har kommissionen tidigare kunnat konstatera att sorterna hade de egenskaper som krävdes enligt gemenskapslagstiftningen då stöden beviljades.

⁽¹⁹⁾ Domstolens dom i det nämnda målet Siemens.

- (113) Enligt artikel 5 i förordning (EEG) nr 2741/89 fick det stödbelopp som beviljades per hektar planterad vinareal inte överstiga 30 % av den faktiska kostnaden för röjning och plantering. De kostnader som skall beaktas vid beviljandet av stödet kan fastställas schablonmässigt för varje område, särskilt på grundval av de geomorfologiska förhållandena.
- (114) Enligt den information som först lämnades från de franska myndigheterna bidrog myndigheterna, sett till all finansiering, med 29,11 % av kostnaderna för den omställning som gjorts. De franska myndigheterna konstaterar att det totala stödbeloppet inte överskridit den övre gräns på 30 % som fastställdes i gemenskapslagstiftningen.
- (115) Enligt artikel 5 i förordning (EEG) nr 2741/89 skulle den avgörande faktorn vid beräkningen av kostnaderna för omställningen vara det stöd som beviljats per hektar planterad vinareal. Det skulle innebära att övergripande beräkningar för omställningen i sin helhet är uteslutna och följaktligen även beräkningar på grundval av de genomsnittliga totala kostnaderna per hektar.
- (116) Kommissionen anser, med hänsyn till de kostnader per hektar som de franska myndigheterna uppgett (110 000 franc/hektar), att de beviljade stöden i fråga borde ha varit maximerade till 33 000 franc/hektar respektive 30 % av de faktiska kostnaderna för varje enskild producent.
- (117) Enligt den nya information som de franska myndigheterna lämnat skall, inom ramen för planen, totalt 36,623 miljoner franc ha betalats ut för förbättring av vinodlingar för en areal på 1 238 hektar och till 875 producenter. Antalet fall där beloppet 33 000 franc/hektar överskridits anges uppgå till 221 och avse 166 hektar. Det motsvarar 883 000 miljoner franc.
- (118) Kommissionen konstaterar att varje överskridande av gränsen på 30 % av de faktiska kostnaderna eller gränsen på 33 000 franc per hektar, i enskilda fall, utgör ett statligt stöd som inte är förenligt med tillämpliga bestämmelser.

2.3.1.3. Stöd till reklam och säljfrämjande åtgärder för och arbetet med berörda kontrollerade ursprungsbeteckningar

- (119) Kommissionen har, inom ramen för det statliga stödet nr N 184/97 och till och med utgången av 2002, godkänt ett statligt stöd som finansierades genom en skattelikhande avgift för att bland annat täcka reklam och säljfrämjande åtgärder samt driften av CIVDN. Den ursprungliga åtgärden godkändes av kommissionen 1990 inom ramen för det statliga stödet nr N 230/90. Kommissionen konstaterade att stödet för kollektiva säljfrämjande åtgärder för att förbättra och bekräfta de naturligt sötade vinernas kvalitetsimage hos konsumenterna och utveckla försäljningen hade beviljats i enlighet med rambestämmelserna för nationellt stöd till förmån för reklam för jordbruksprodukter och vissa produkter som inte förtecknas i bilaga II till EEG-fördraget, utom fiskeprodukter⁽²⁰⁾. Dessa rambestämmelser gäller för den här typen av stöd. Kommissionen konstaterade dessutom att CIVDN:s administrativa kostnader inte skulle betraktas som stöd.
- (120) Kommissionen anser att det godkännande som givits inom ramen för det statliga stödet nr N 184/97 inte innebär ett underförstått godkännande av alla ändringar eller alla andra åtgärder som införts vid sidan av det redan godkända stödet.
- (121) De franska myndigheterna har bekräftat att de reklamåtgärder och säljfrämjande åtgärder som genomförs med inkomster från den frivilliga obligatoriska avgiften varit av samma slags som de åtgärder som finansierats med medel från den skattelikhande avgift som anmälts och godkänts av kommissionen. Enligt de franska myndigheterna handlade det endast om en ökning av den totala budgeten för åtgärden.
- (122) Eftersom samma villkor skall ha tillämpats då dessa stöd beviljades kan kommissionen, med hänvisning till beslutet om det statliga stödet nr N 184/97, konstatera att de stöd för reklam och säljfrämjande åtgärder för och arbetet med de kontrollerade ursprungsbeteckningarna som finansierats av de nya avgifterna är förenliga med de tillämpliga konkurrensbestämmelserna.
- (123) Kommissionen noterar de synpunkter som inkommit från tredjepart, enligt vilka de finansierade åtgärderna strider mot konkurrensbestämmelserna om stöd till reklam för jordbruksprodukter, eftersom betalning gjorts till vissa företag. Det underlag som lämnats visar snarare att åtgärderna är säljfrämjande åtgärder som kan jämföras med tekniskt stöd som kan beviljas vinodlare.
- (124) I enlighet med domstolens rättspraxis⁽²¹⁾ anser kommissionen under normala omständigheter att en finansiering av stöd genom obligatoriska avgifter kan inverka på stödet genom att det får en skyddseffekt som går längre än själva stödet. De aktuella avgifterna utgör obligatoriska avgifter. Kommissionen anser att en följd av denna rättspraxis är att stöd inte får finansieras genom skattelikhande avgifter som också belastar importerade produkter från andra medlemsstater.
- (125) Kommissionen har redan konstaterat, bland annat inom ramen för det statliga stödet nr N 184/97, att den ordning som de franska myndigheterna infört inte påverkar importerade produkter.

⁽²⁰⁾ EGT C 302, 12.11.1987, s. 6.

⁽²¹⁾ Domstolens dom av den 25 juni 1970 i mål 47/69, Frankrike mot kommissionen, REG 1970, s. 487.

- (126) Av bestämmelserna om inrättande av de skattelikhande avgifterna framgår att åtgärderna endast påverkar produktionen av naturligt sötade viner med kontrollerad ursprungsbezeichnung i Pyrénées-Orientales. När det gäller arealuttagsbidraget har det finansierats med en avgift som endast påverkar den regionala produktionen av sådant vin som berörs av åtgärden och inte några importerade produkter.
- (127) Det kan därför konstateras att inga importerade produkter omfattas eller har omfattats av de skattelikhande avgifter som avses i det här fallet.

VI. SLUTSATSER

- (128) Det statliga stöd i form av arealuttagsbidrag som Frankrike beviljade franska vinproducenter som åtagit sig att inte använda de kontrollerade ursprungsbezeichnungarna "Rivesaltes" och "Grand Roussillon" under skördeåren 1996–2000 är inte förenligt med den gemensamma marknaden.
- (129) Det statliga stöd i form av planen för omställning av vinodlingar för produktion av vin med den kontrollerade ursprungsbezeichnung "Rivesaltes" som Frankrike beviljade under skördeåren 1996–2000 och som överskred 30 % av de faktiska kostnaderna och/eller den övre gränsen på 5 030,82 euro/hektar (33 000 franc/hektar) i enskilda fall, är inte förenligt med den gemensamma marknaden.
- (130) Det statliga stöd i form av åtgärder för reklam och säljfrämjande åtgärder för och arbetet med de kontrollerade ursprungsbezeichnungarna "Rivesaltes", "Grand Roussillon", "Muscat de Rivesaltes" och "Banyul" som Frankrike beviljade under perioden 1 januari 1998–31 december 2000 är förenligt med den gemensamma marknaden, i enlighet med artikel 87.3 c i fördraget.
- (131) De aktuella åtgärderna har inte anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 88.3 i fördraget och utgör därför olagligt stöd i den mening som avses i artikel 1 f i förordning (EG) nr 659/1999.
- (132) Kommissionen beklagar att Frankrike har genomfört de nämnda stöden i strid med artikel 88.3 i fördraget.
- (133) Eftersom det rör sig om stöd som genomförts utan att invänta kommissionens slutgiltiga beslut bör det påpekas att, på grundval av den bindande karaktären av förfarandereglerna i artikel 88.3 i fördraget vars direkta verkan domstolen har godkänt i sina domar av den 19 juni 1973 i mål C-77/72, Carmine Capolongo mot Azienda Agricola Maya⁽²²⁾, den 11 december 1973 i mål C-120/73, Gebrüder Lorenz GmbH mot Förbundsrepubliken Tyskland och Land/Rheinland/Pfalz⁽²³⁾ och den 22 mars 1977 i mål C-78/76, Steinike och Weinlig mot Förbundsrepubliken Tyskland⁽²⁴⁾, kan man inte i efterhand göra något åt att det berörda stödet är olagligt (dom av den 21 november 1991 i mål C-354/90, Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires m.fl. mot Frankrike⁽²⁵⁾).
- (134) Domstolen har erinrat om att när en stödåtgärd i vilken finansieringssättet ingår som en del har genomförts utan att anmälningsplikten uppfyllts skall de nationella domstolarna som regel besluta om återbetalning av de skatter eller avgifter som särskilt tagits ut för att finansiera stödet i fråga. Den har också påpekat att det är de nationella domstolarnas uppgift att säkerställa enskildas intressen vid ett eventuellt åsidosättande från de nationella myndigheternas sida av det förbud mot stöd som anges i artikel 88.3 sista meningen i fördraget och som har en direkt effekt. Ett sådant åsidosättande som kan åberopas av enskilda och som konstateras av nationella domstolar skall leda till att de senare säkerställer att alla slutsatser härav kommer att dras i enlighet med nationell rätt både vad gäller giltigheten av de rättsakter som utfärdats för genomförandet av stödåtgärderna och återkrävandet av sådant finansiellt stöd som beviljats⁽²⁶⁾.
- (135) I det fall ett olagligt stöd är oförenligt med den gemensamma marknaden skall kommissionen, enligt artikel 14.1 i förordning (EG) nr 659/1999, besluta att den berörda medlemsstaten skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren. Detta är nödvändigt för att återställa den tidigare situationen genom att upphäva alla de finansiella fördelar som har beviljats mottagaren av det olagligen beviljade stödet sedan den dag då stödet beviljades.
- (136) I artikel 14.2 i förordning (EG) nr 659/1999 föreskrivs att det stöd som skall återkrävas skall innefatta ränta med en lämplig räntesats som fastställs av kommissionen. Räntan skall betalas från och med det datum då det olagliga stödet stod till stödmottagarens förfogande.
- (137) Stöden skall betalas tillbaka enligt de förfaranden som föreskrivs i fransk lagstiftning. Beloppen skall innefatta ränta från det datum då stödet utbetalades till det datum då det har återbetalats. De skall beräknas på grundval av den referensräntesats som kommissionen bestämmer med hjälp av metoden för fastställande av referens- och diskonteringsränta⁽²⁷⁾.
- (138) Kommissionen har inte någon information om det totala stödbelopp som beviljats som arealuttagsbidrag, eftersom den inte fått några uppgifter om inkomstbeloppen och antalet hektar för vilka stöd beviljats. Utan att slutsatserna påverkas noterar kommissionen tredjeparts uppgift om att arealuttagsbidraget skall ha varit föremål för finansiering

⁽²⁴⁾ REG 1977, s. 595.

⁽²⁵⁾ REG 1991, s. I-5505.

⁽²⁶⁾ Domstolens dom av den 21 oktober 2003 i de förenade målen C-261/01 och C-262/01, Van Calster e.a., ännu inte offentliggjord i rättsfallsamlingen.

⁽²⁷⁾ Meddelande från kommissionen om metoden för fastställande av referens- och diskonteringsränta (EGT C 273, 9.9.1997, s. 3).

⁽²²⁾ REG 1973, s. 611.

⁽²³⁾ REG 1973, s. 1471.

och kompletterande offentligt stöd som inte deklarerats av de franska myndigheterna. Enligt den information som kommissionen har tillgång till har det offentliga stödet för finansiering av omställningsstödet uppgått till 11,01 miljoner euro.

- (139) Detta beslut påverkar inte kommissionens eventuella slutsatser när det gäller finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitikens genom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Det statliga stöd i form av arealuttagsbidrag som Frankrike beviljade franska vinproducenter som åtagit sig att inte använda de kontrollerade ursprungsbeteckningarna "Rivesaltes" och "Grand Roussillon" under skördeåren 1996–2000 är inte förenligt med den gemensamma marknaden.

2. Det statliga stöd i form av planen för omställning av vinodlingar för produktion av vin med den kontrollerade ursprungsbeteckningen "Rivesaltes" som Frankrike beviljade under skördeåren 1996–2000 och som överskred 30 % av de faktiska kostnaderna och/eller den övre gränsen på 5 030,82 euro/hektar (33 000 franc/hektar) i enskilda fall, är inte förenligt med den gemensamma marknaden.

3. Det statliga stöd i form av reklamåtgärder och säljfrämjande åtgärder för och arbetet med de kontrollerade ursprungsbeteckningarna "Rivesaltes", "Grand Roussillon", "Muscat de Rivesaltes" och "Banyul" som Frankrike beviljade under perioden 1 januari 1998–31 december 2000 är förenligt med den gemensamma marknaden, i enlighet med artikel 87.3 c i fördraget.

Artikel 2

1. Frankrike skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från stödmottagarna återkräva de stöd som är oförenliga med

den gemensamma marknaden och som avses i artikel 1.1 och 1.2.

Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell rätt, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut. De stöd som skall återkrävas skall innefatta ränta som löper från den dag stödet stod till stödmottagarnas förfogande till den dag det har återbetalats. Räntan skall beräknas på grundval av den referensräntesats som kommissionen bestämmer med hjälp av metoden för fastställande av referens- och diskonteringsränta.

2. När det gäller återkravet av de stöd som är oförenliga med den gemensamma marknaden och som avses i artikel 1.1, skall Frankrike informera kommissionen om det totala stödbelopp som beviljats inom ramen för denna åtgärd liksom dess finansiering, bland annat det totala inkomstbeloppet från den branschövergripande avgift som inrättats för detta och det antal hektar för vilka arealuttagsbidraget beviljats.

Artikel 3

Frankrike skall inom två månader från och med delgivningen av detta beslut informera kommissionen om de åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 19 januari 2005.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen